

گزارش

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس:

هم‌زمانی حسابرسی و تدوین استانداردهای حرفه‌ای تضاد منافع دارد

● دکتر محمدرضا پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس در اولین همایش حسابرسی و نظارت مالی در ایران در دانشگاه فردوسی مشهد اعلام کرد در بخش حسابرسی دولتی مشکلات جدی داریم. وی با طرح این سؤال‌ها که سازمان حسابرسی به چه کسی پاسخ‌گوست و استقلال آن چگونه تأمین می‌شود، تأکید کرد انجام هم‌زمان حسابرسی و تدوین استانداردهای حرفه‌ای تضاد منافع دارد و اینها را باید جدا کرد. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی جامعه حسابداران رسمی ایران، پورابراهیمی با اشاره به اینکه افشای حقوق مدیران از استانداردهای حسابداری ایران حذف شده است، گفت: سازمانی که مدیران آن خودشان نجومی بگیرند، چگونه می‌توانستند جلوی حقوق نجومی را بگیرند. رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس در بخش دیگری از سخنان خود اعلام کرد در بحث حسابرسی بانک‌های دولتی مشکلات جدی وجود داشت، ولی بانک مرکزی شفاف‌سازی کرد، نه سازمان حسابرسی. این ساختار باید تغییر کند. پورابراهیمی اشاره کرد در حسابرسی بخش خصوصی هم مشکل داریم و مدیران دولتی بدون آزمون و صلاحیت، حسابدار رسمی شده‌اند. پورابراهیمی درخصوص وضعیت امروز مؤسسات حسابرسی گفت: مؤسسات بزرگ حسابرسی باید تشکیل شود. این تعداد مؤسسه حسابرسی موردنیز کشور نیست. وی در ادامه با اشاره به اینکه حق‌الزحمه حسابرسی باید متعارف باشد، گفت: نظارت حرفه‌ای و کنترل جامعه بر اعضایش را باید تقویت کرد، کنترل کیفیت حسابرسی جامعه باید گسترش یابد و تنبیه مدیران و حسابرسان به‌طور تואمان باید دیده شود. پورابراهیمی در بخش دیگری از سخنان خود یکی از ارکان اقتصاد را اطلاعات دانست و گفت هرقدار اطلاع‌رسانی گسترده‌تر باشد، شفافیت ایجاد می‌شود. وی با اشاره به اینکه یکی از برنامه‌های مجلس ایجاد شفافیت در اقتصاد است، گفت: رتبه فساد ایران افزایش داشته، رتبه پول‌شویی افزایش داشته و اینها ریزنده کشورمان نیست. مجلس با قدرت دنیا را افشا و شفاف‌سازی است. افشای حقوق مدیران و افشای اطلاعات نهادهای شبه‌دولتی و ایجاد ضمانت اجرائی برای اجرائی‌شدن آن، برنامه اصلی است. رئیس کمیسیون اقتصاد مجلس در پایان تأکید کرد: همه این موارد با قانون نظام جامع حسابرسی و حسابداری که در کمیسیون اقتصادی با همکاری جامعه حسابداران رسمی ایران در دست تدوین است، باید برطرف شود. غلامحسین دوانی عضو‌شورای‌عالی انجمن حسابداران خبره ایران در اولین همایش حسابرسی و نظارت مالی در ایران در دانشگاه فردوسی مشهد گفت حرفه حسابرسی و حسابداری قبل از پراجم و بعد از پراجم تفاوت خاصی نداشته و ضعف اساسی حرفه فارغ از مسائل محیطی، عدم تسلط به زبان انگلیسی از یک طرف و فقدان تکنولوژی‌های مدرن حسابرسی و حسابداری از طرف دیگر است. وی ادامه داد اساسا با توجه به اساسنامه جامعه حسابداران رسمی، هیچ مؤسسه خارجی نمی‌تواند در ایران حسابرسی کند زیرا در تمام کشورها حسابرِس و وکیل باید حداقل مقیم محل باشند تا بشود علیه آنان اقامه دعوی کرد. دوانی تأکید کرد حرفه حسابداری در کل دارای توانایی‌هایی است که چنانچه به‌درستی از آن بهره‌برداری شود، نتایج مطلوبی برای کشور به‌همراه دارد. دوانی فرایند ادغام یا توسعه درون‌زای مؤسسات حسابرسی و بزرگ‌ترشدن منطقی آنها را شرط تداوم فعالیت و برندسازی در حرفه دانست. دکتر باقرپور، دبیر علمی همایش، یادآوری کردند این همایش که با حمایت جامعه حسابداران رسمی، سازمان حسابرسی؛ مؤسسه حسابرسی مفیدراهبر؛ مؤسسه حسابرسی دایا ریاضیات؛ دیوان محاسبات، انجمن حسابداران خبره ایران، انجمن حسابرسان داخلی ایران، انجمن مدیران مالی، بانک تجارت و بانک رفاه و چندین مؤسسه بزرگ حسابرسی دیگر برگزار شد، نشان داد که نقش حرفه حسابرسی در شرایط کنونی بسیار حساس و جامعه نیازمند بهره‌گیری از توانمندی‌های حرفه حسابرسی در برقراری شفافیت و انضباط مالی و مبارزه با فساد و برقراری پاسخ‌گویی و حسابدهی است. باقرپور آمادگی حرفه را در دوره کنونی برای نیازهای جدید بازار سرمایه و پول و نقش آفرینی چندانکه از طریق اجرای اصولی استانداردهای بین‌المللی گزارش‌گری و دستیابی به تکنولوژی‌های نوین حسابداری و حسابرسی را شرط اساسی موفقیت بر این حرفه دانست. وی حضور نمایندگان ارشد مجلس و حرفه در همایش را به‌عنوان ضرورت نیاز حرفه به تحول دانست. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی جامعه حسابداران رسمی ایران در بیانیه پایانی این همایش همچنین از جامعه حسابداران رسمی ایران و مؤسسات حسابرسی کشور درخواست شد همانند همتایان خود در خارج از ایران، بخشی از منابع خود را صرف پژوهش‌های لازم برای ارتقای منزلت و کیفیت حسابرسی، بهبود محصولات و خدمات، آموزش و ارتقای نیروی انسانی سازمان و مدیریت مؤسسات حسابرسی کنند.

ادامه از صفحه ۵

تنبایح ضعیف اقتصادی می‌توانند محرک برخی درگیری‌ها باشند. اما برعکس این مسئله صادق نیست. بنابراین بهبود شاخص‌های اقتصادی می‌تواند به کاهش ریسک‌های درگیری و کاهش تنازع در کشورها منجر شود. آمار نشان می‌دهد با افزایش یک درصدی در نرخ رشد سرانه، احتمال درگیری تا یک درصد کاهش پیدا می‌کند و با دو برابرشدن سطح درآمد، خطر درگیری و سستیز به نصف کاهش می‌یابد.

فرشاد مؤمنی: اقتصاد ایران وارد مدار آینده‌فروشی شده

چندسالی است اقتصاد و جامعه ایران در نقطه عطفی قرار گرفته. این نقطه عطف این است که تقریباً در یک دوره صدساله از طریق خام‌فروشی امرار معاش صورت گرفته که این پدیده به نقطه اشباع خود رسیده». درحال‌حاضر حدود پنج سال است که اقتصاد ایران وارد مدار جدیدی شده که شخصاً نام آن را «آینده‌فروشی» گذاشته‌ام. آینده‌فروشی می‌تواند عواقب و هزینه‌های بسیار سنگین‌تری را نسبت به دوره صدساله‌ای که در خام‌فروشی داشته‌ایم، داشته باشد. شخصاً به‌عنوان انجام وظیفه ملی، در سال ۱۳۹۴ کتابی منتشر کردم که این اشباع و آستانه بحرانی را از زاویه خاصی شرح داده‌ام. البته با خود چنین می‌اندیشیدم چون‌که این مسئله را بارها در سخنرانی‌های عمومی مطرح کرده‌ام، شاید چشمی برای دیدن و گوش‌ی برای شنیدن باشد؛ اما با کمال تأسف دراین‌باره در خطا بوده‌ام.

بی‌سابقه‌ترین صنعت‌زایی در ایران

در فاصله سال‌های ۸۵ تا ۹۰ با وصف اینکه بالغ بر ۶۰۰ میلیارد دلار از محل صادرات نفت و گاز و... به اقتصاد ایران تزریق شده اما خالص فرصت‌های شغلی ایجادشده در بخش صنعت منفی ۴۱۵ هزار بوده که این بی‌سابقه‌ترین صنعت‌زدایی در تاریخ اقتصادی ایران است. مسائل نگران‌کننده در آن دوران به این‌س مورد ختم نمی‌شود؛ چراکه خالص فرصت‌های شغلی ایجادشده در بخش مسکن و ساختمان هم حدوداً منفی ۱۹۵ هزار بوده. همه ما می‌دانیم در ۷۰ سال گذشته هر بار که اقتصاد ما دچار بن بستی می‌شد، دام‌زنی بر «تب سوداگری مستغلات و مسکن» به صورت مسکنی موضوعی و موقتی باعث حل‌وفصل ماجرا می‌شد. اما براساس مطالعات صورت‌گرفته، خاصیت بخش مسکن برای تسکین آلام اقتصادی – اجتماعی ایران به پایان رسیده است. در دولت کنونی هم دیدیم از هر ابزاری برای تحریک‌بخشی به این بخش استفاده شد، اما

هیچ خبری و هیچ اتفاقی رخ نداد. براساس مطالعات صورت‌گرفته مشخص شده از سال ۸۵ تا ۹۰ خالص فرصت‌های شغلی ایجادشده در بخش‌های عمده‌فروشی و خرده‌فروشی نیز منفی ۱۱۵ هزار بوده است. حداقل از سال‌های میانی قرن ۱۹ تا امروز فعالیت‌های دالالی به‌عنوان فعالیتی مذموم تلقی می‌شده و به‌عنوان عنصری ضدتوسعه‌ای شناخته می‌شود. اما بحث ما این است که در این حیطه هم به اشباع رسیده‌ایم. این نشان می‌دهد روندهای پیشین دیگر قابل تداوم نیستند. از ۱۳۹۰ تا به امروز این پیام درک نشده است و توجه بایسته‌ای به این مسئله حتی در سطح نخبگان به آن نشده.

اشتغال: آینه تمام‌قد اقتصاد ایران

تحولات ساختاری در اشتغال درواقع نشان‌دهنده طرز عمل سیستم است. به‌همین دلیل گفته می‌شود اگر قرار بر ایجاد تقلیل در این ساختار باشد، باید آگاهی، اراده و سازمانی به صورت سیستمی برانگیخته شود؛ به عبارت‌ی با کارهای نسله – پینه‌ای و جزئی‌نگرانه، این مسئله حل‌شدنی نیست. برداشت من این است مادام‌که این پیام را در زمان مربوطه ادراک نکرده‌ایم، به تبع آن بحران، بی‌دری بحران‌های کوچک و بزرگ دیگری، مطرح می‌شوند. به‌عنوان نمونه امروزه همه از بحران ورشکستگی بانک‌ها صحبت به میان می‌آورند. وقتی به ورشکستگی بانک‌ها می‌نگریم، دقیقاً همان مؤلفه‌هایی که آن تحول را در ساختار اشتغال ایجاد کردند نیز منجر به «ورم‌کردن» بانک‌های ایران شد که اکنون این مسئله نیز به بن‌بست خود نزدیک می‌شود. عین همین مسئله در صندوق‌های بیمه‌ای، بحران آب و بحران محیط زیست هم مشاهده می‌شود. این عوامل همگی به هم مربوط می‌شوند. به نظر من کلید اصلی در چنین رخدادهایی، مربوط

به تحولی است که در رفتارهای مالی دولت اتفاق افتاده است.

سند لایحه ۱۳۹۱ به‌عنوان یک مدرک

از نظر من نقطه عطف این ماجرا برای برملاشدن، سند لایحه بودجه سال ۱۳۹۱ است. همه ما به خاطر داریم وقتی تهدیدهای بیرونی افزایش پیدا کرد و تحریم‌ها شدت گرفت، این مسئله مطرح شد که ریشه این ماجراها که یکی پس از دیگری سر باز می‌کنند، در عوامل درونی است یا عوامل بیرونی؟ مطالبی که آن موقع بین طرفین بحث رد و بدل می‌شد، بیشتر به درد «ادخال سرور» می‌خورد و نه چیز دیگر! آن‌قدر تغییرات در استدلال‌ها غیرعادی بود که بیشتر مایه تفریح می‌شدند؛ اگرچه آدمی که عمیق نگاه می‌کرد، نگرانی‌های خیلی عمیقی را می‌توانست ببیند. در آن دوران فکر کردم که باید به سهم خود سخن بگویم و به‌همین‌دلیل ابراز کردم که ماجرا به «نحوه آرایش در ساختار قدرت، ثروت و منزلت» مربوط می‌شود و برای اینکه این مسئله را به صورت مستند ابراز کنم، به داده‌های سند بودجه سال ۹۱ اشارات مستندی داشتم. در این سند، دولت وقت برای اینکه تراز ی بین منابع و مصارف بودجه، آن هم برای اداره یک سال کشور اعمال کند، مجموع منابع در نظر گرفته‌شده را از محل وام‌گیری خارجی، وام‌گیری داخلی و انتشار اوراق مشارکت تأمین می‌کرد. این سند علاوه بر اینکه به معنای آینده‌فروشی بود، به معنای گروگان‌گیری دولت بعد هم تلقی می‌شد. وقتی این سه رقم را با هم جمع زدیم، معادل این سه قلم برابر بود با ۲۰۴ هزار میلیارد تومان. این رقم در بودجه عمومی آن سال؛ این یعنی بزرگایی که خام‌فروشی و توزیع رانت را قابل تداوم نمی‌دانست.

بی‌سابقه‌بودن بدهی‌سازی دولت احمدی‌نژاد

از سال ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۳، ارزش کل دارایی‌هایی که دولت‌ها در یک دوره ۱۶ساله واگذار کرده بودند، کمتر از سه هزار میلیارد تومان بود؛ اما در فاصله سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰، ۱۱۰ هزار میلیارد تومان دارایی‌های بین‌نسلی کشور واگذار شده بود. در کنار این مسئله بدهی‌های دولت وقت اهمیت می‌یافت، خاطرم‌ان هست که دولت بدهی‌های خود را به تأمین اجتماعی و پیمانکاران پرداخت نمی‌کرد. دولت فعلی وقتی بر سر کار آمد، صرفاً اداره مستقلی ایجاد کرد تا بدهکاری دولت را حساب کنند؛ مجموعه شیرین‌کاری‌های دولت پیشین و دولت کنونی، نشان از این دارد که بدهی‌های دولت از مرز ۷۰۰ هزار میلیارد تومان هم گذشته است. این در حالی است که دولت به‌عنوان یک نهاد با توجه به قیمت‌های سال ۱۳۹۲ اگر بخواهد صرفاً تعهدات معوقه خود را دربارۀ

طرح‌های عمرانی نیمه‌کاره انجام دهد، حدود ۸۰۰ هزار میلیارد تومان بابت این مسئله سرمایه لازم دارد.
مؤمنی: در ایران وقتی تحول بودجه خانوارها را نگاه می‌کنیم، حدود ۱۰ سال است که صرفه‌جویی‌های خانوارهای ایران به مواد پروتئینی و لبنی و بخشی از مواد نشاسته‌ای برخورد کرده است. وقتی خانوارها صرفه‌جویی‌های خود را در مواردی که بقا و سلامتی‌شان در آن است کانالیزه می‌کنند، من نام آن را «شرایطی که دارد به استخوان رسیده» می‌گذارم

این است که بر اثر مواجهه با بحران‌های متنوع، ما دچار «از کارکرد افتادگی سیستمی» شده‌ایم. دراین‌باره دولت و ملت در هماهنگی کامل به سر می‌برند؛ به‌عنوان مثال اکنون حدود پنج سال است همگان فهمیده‌اند که بحران آب در کشور وجود دارد؛ بحرانی که مستقیماً بقای ما را تحت تأثیر قرار می‌دهد. براساس مطالعاتی که انجام داده‌ایم، شاهد هیچ‌گونه تغییری در رفتارهای مالی دولت در قبال بحران آب نبوده‌ایم. رفتارهای مالی دولت، هم در زمینه تصمیم‌گیری و هم در زمینه تخصیص منابع، دقیقاً شبیه همان رفتاری است که قبل از پنج سال اخیر مرسوم بوده. همین تغییرندشت رفتارها از سوی کل جمعیت کشور نسبت به بحران آب تقریباً ملموس است. این را از «از کارکرد افتادگی سیستمی» می‌نامم.

بی‌تفاوتی دولت به‌رکود و کاهش درآمدها

براساس گزارش‌های رسمی دولت، ما به یکی از بی‌سابقه‌ترین رکودهای عمیق‌یافته در کشور دچار هستیم. براساس این و در مدت سه سال اخیر و هم‌زمان با رکود بی‌سابقه، قیمت نفت نیز در هر بشکه حدود ۷۰ دلار کاهش پیدا کرده است. حال سؤال این است که در لواجه بودجه سه سال اخیر، آیا دولت با وصف این مشکلات، در رفتارهای مالی خود تغییری را اعمال کرده یا خیر. پاسخ این است که نه‌تنها تغییر نکرده؛ بلکه دقیقاً مانند دوران سرخوشی نفت ۱۲۰ دلار، تعهدات هزینه‌ای قید کرده

اقتصاد

کارد فقر به استخوان معیشت مردم رسیده

نیست؛ بلکه بحث بر سر «کندن چیزی از اقتصاد ایران هنگام خروج» است. این نوع تقسیم کار در اقتصاد جهانی که بر عهده ایران گذاشته شده، در پیوند با عوامل دیگری در صحنه اقتصاد سیاست دست‌اندرکارند، همواره مسبب وضعیتی بحران‌زا بوده‌اند. ما در شرایط کنونی در کهکشانی از مشکلات قرار داریم، شناخت آن دسته از مشکلات کلیدی که سایر مشکلات از دل آنها بیرون می‌آیند، اهمیت دارد.

مشکلات کلیدی در ایران: نابرابری ثروت

در این مورد نسیتی را در قالب یک کسر ارائه می‌کنم که در صورت آن کسر، نرخ مالکیت مسکن در ثروتمندترین دهک جامعه و در مخرج آن، نرخ مالکیت مسکن در فقیرترین مالکیت جامعه درج شده است. این نسبت در سال ۸۴ به میزان ۱۱۲ درصد بوده و در سال ۹۰ و در یک دوره شش‌ساله، به ۱۳۶ درصد افزایش پیدا کرده. این رقم ۲۶ درصدی افزایش برای یک دوره شش‌ساله، چیزی از زلزله کم ندارد.

ضرب جینی آموزش

این رقم در سال ۸۴ به میزان ۶۲صدم بوده و در سال ۸۸ به ۸۴صدم افزایش پیدا کرده است. ضرب جینی هرچه به یک نزدیک‌تر باشد، به معنای نابرابری بیشتر است که اگر به یک برسیم، به نابرابری مطلق رسیده‌ایم. دیدیم که این رقم از ۶۲صدم در سال ۸۴ به ۸۴صدم در سال ۸۸ رسید. بحران مربوط به نابرابری در توزیع ثروت، درآمدها و مصرف در خانوارها، اگرچه عوامل عدیده‌ای دارد اما مهم‌ترین علت آن سلب مالکیت‌های قانونی و شبه‌قانونی و غیرقانونی از مردم است.

بحران تخریب فرآینده محیط زیست

وقتی از سلب مالکیت مردم سخن می‌گفتم، آن تراکمیابی ثروت تبدیل می‌شود به حق مالکیت وقفی، حق مالکیت خصوصی در ظرفیت‌های محیط زیست و همچنین حق تصرف دولتی در ظرفیت‌های محیط زیست. گسترش این سه نوع حقوق مالکیت در نبود نظارت دموکراتیک «محیط زیست آگاه» که امروزه اصلی‌ترین عامل این بحران محسوب می‌شود. دراین‌میان جا دارد که به سخن رئیس سازمان محیط زیست اشاره‌ای هم شود که بسیار خوش‌بینانه گفته: «ظرفیت محیط زیست در ایران از مرحله شکنندگی عبور کرده و به حالت فروپاشی رسیده است».

بحران تولید ارزش در محل کار

ما شاهد غلبه سرمایه نامولد بر سرمایه مولد در بخش خصوصی و همچنین شاهد غلبه فعالیت‌های نامولد معطوف به گسترش سازوبرگ‌های گفتمانی دولت بر فعالیت‌های دولتی در بدنه نظام سیاسی هستیم. دراین‌باره اگر بخواهم یک شاخص را مطرح کنم، کافی است بدانیم تعداد

کارگاه‌های صنعتی دارای ۱۰ نفر کارکن و بیشتر، در دوره شش‌ساله (از سال ۸۴ تا ۹۰) با شیب منفی بسیار شدیدی مواجه و مستمرا در حال کاهش بوده است.

کهکشانی از مشکلات در اقتصاد سیاسی ایران

در جایی که توازن مناسبات طبقاتی سرمایه‌داران، تقویت شوند، اما تولید سرمایه‌داران تضعیف شود، شرایط کاملاً

بحرانی است. اما این شرایط بحرانی را ما در عموم دهه‌های گذشته عمدتاً به یمن درآمدم حاصل از صادرات گاز و نفت فراهم کرده‌ایم، درواقع درآمدهای نفتی باعث انرژی‌گذاری‌های خاصی در مسیر ورود و خروج‌شده به اقتصاد ایران شده‌اند. در ایران برخلاف آنچه گفته می‌شود، صرفاً غارت نیست. تولید سرمایه‌داران هم در اقتصاد ایران وجود دارد، اما این میزان از تولید، غلبه ندارد و غالب نیست و به طرز غیرمتناسبی نسبت به کل اقتصاد ایران، کوچک است. اما تلاش دولت برای بازگرداندن شرایط اقتصادی ایران به دوران قبل از تحریم، شرایط اقتصادی ایران را در شرایط کنترل‌ناپذیری قرار می‌دهد. به دلایل عدیده امکان تحقق آن میزان از درآمدهای نفتی پیش از دوران تحریم را از اکنون به‌بعد نخواهیم داشت. ما با سرعت فزاینده به تراز نفتی «صفر» نزدیک می‌شویم. البته تراز نفتی صفر به معنای نبود صادرات نفتی نیست. ما معادل فروش نفت، انواع واردات را نیز داریم.

در حوزه سیاست خارجی من پیش‌بینی نمی‌کنم که جنگ پیش‌روی ماست؛ اما دلیل‌سازی نظام ما، اصلی‌ترین پروژه سیاست‌مداران کاخ سفید خواهد بود. همه این مسائل دست به دست هم می‌دهند که با سرعت بیش از پیش به تراز نفتی صفر نزدیک شویم. بنابراین نفت دیگر نمی‌تواند برای بحران‌های یادشده نقشی را ایفا کند.

ادامه از صفحه ۵

پایبندی ۹۳درصدی اوپکی‌ها به توافق

چندی پیش نیز آژانس بین‌المللی انرژی (IEA)، از پایبندی ۹۰درصدی اعضای اوپک به توافق کاهش تولید خبر داده بود. این در حالی است که اعضای غیروپک تنها به ۴۸ درصد از تعهدات خود در این زمینه عمل کرده‌اند. براساس توافق انجام‌شده، از ماه گذشته میلادی کشورهای اوپک ملزم به کاهش یک‌میلیون و ۲۰۰هزار بشکه‌ای و کشورهای غیروپک متعهد به کاهش ۶۰۰هزاربشکه‌ای از تولید خود هستند. براساس این گزارش، چهار کشور عربستان، آنکولا، عمان و قطر به تعهد خود در راستای کاهش تولید به طور کامل عمل کرده‌اند؛ اما به نظر می‌رسد کشورهای غیروپک قصد دارند تولید خود را به صورت تدریجی کاهش دهند. بدیهی است اگر کشورهای غیروپک به کاهش تولید متعهدتر باشند، بازار نفت با افزایش بیشتر قیمت‌ها مواجه خواهد شد.

صادرات نفت ایران به‌اندونزی و بلاروس

برای نخستین بار پس از لغو تحریم‌ها، نفت ایران به مقصد اندونزی بازرگاری شد. به گزارش خبرگزاری نفت و انرژی (شانا)، یک فروند کشتی شرکت ملی نفتکش ایران روز سه‌شنبه ۲۶ بهمن‌ماه، برای تحویل یک محموله نفتی به پالایشگاه Cilacap اندونزی، اعزام این کشور شد. این نخستین محموله نفتی است که ایران پس از لغو تحریم‌ها در دهم‌ه سال گذشته به اندونزی ارسال می‌کند. همچنین در گزارش دیگری از خبرگزاری رویترز، چهار منبع آگاه خبر داده‌اند که کشور بلاروس برای نخستین بار ۸۰ هزار تُن نفت خام (۶۰۰ هزار بشکه) برای بازرگاری در ماه فوریه از شرکت ملی نفت ایران خریداری کرده است. به نظر می‌رسد این مسئله با هدف افزایش سهم انرژی در پی اختلاف این کشور با روسیه و قطع جریان واردات نفت در سال گذشته میلادی رخ داده است.

رشد سه‌برابری واردات نفت هند از ایران

صادرات نفت ایران به هند در ماه ژانویه سال جاری میلادی به ۵۵۴هزارو ۶۰۰ بشکه در روز رسید، به گزارش خبرگزاری رویترز به نقل از فارس، این رقم نسبت به ماه ژانویه سال ۲۰۱۶ میلادی رشد سه‌برابری را نشان می‌دهد و ایران را به سومین صادرکننده نفت به این کشور پس از عربستان و عراق تبدیل کرده است. گفتنی است بیش از لغو تحریم‌ها، ایران مقام دوم صادرات نفت به هند را در اختیار داشت.

قیمت گاز طبیعی

به گزارش اداره اطلاعات انرژی دولت آمریکا (EIA)، قیمت شاخص اسپات هنر‌هاب (Spot Henry Hub) به‌عنوان شاخصی برای قیمت فروش لحظه‌ای گاز طبیعی در آمریکا در هفته منتهی به هفدهم فوریه، حدوداً ۹۳ سنت به ازای هر میلیون بی‌تی‌وی یا واحد گرمایی انگلیسی (MMBtu) مبادله شد که نسبت به پایان هفته گذشته، یک سنت افت نشان می‌دهد.

سازمان جهانی تجارت و بخش کشاورزی سبز

اقدام تشکیل‌دهنده آن به تفکیک عبارت‌اند از: (۱) خدمات عمومی مانند تحقیقات، کنترل آفات و امراض، خدمات آموزشی و ترویجی، بازرسی و نظارت، بازاریابی و زیرساختی، (۲) ذخیره‌سازی برای حفاظت امنیت غذایی به شرط شفافیت در نحوه عملکرد. (۳) کمک‌های غذایی با هدف تأمین احتیاجات غذایی فقرای شهری و روستایی، (۴) پرداخت‌های مستقیم به تولیدکنندگان محصولات کشاورزی از جمله: برنامه‌های مالی دولت در برنامه‌های بیمه درآمد و تضمین درآمد، پرداخت مربوط به جبران بلایای طبیعی از سوی دولت، کمک‌های تعدیل ساختاری برای کنارگیری تولیدکننده از تولید و کنارگذاری منابع، کمک‌های تعدیل ساختاری از طریق کمک‌های سرمایه‌گذاری، پرداخت برای برنامه‌های محیط زیست، پرداخت در چارچوب برنامه‌های کمک منطقه‌ای، حمایت‌های درآمدی مجراشده، صلاحیت استفاده از چنین پرداخت‌هایی با ملاک‌های دقیقاً تعریف‌شده‌ای نظیر درآمد، وضعیت شخص به عنوان تولیدکننده یا مالک زمین، استفاده از عامل تولید یا سطح تولید در یک دوره پایه ثابت و تعیین‌شده، تشخیص داده خواهد شد. این نوع حمایت‌ها در قالب یارانه به ایجاد رشد اقتصادی سبز و دستیابی به اهداف توسعه پایدار خصوصاً حفاظت و صیات از منابع طبیعی و محیط زیست کمک می‌کنند. کشورهای عضو سازمان جهانی تجارت هرساله مبالغی را جهت دستیابی به رشد اقتصادی سبز از سوی دولت در قالب یارانه‌های سبز اعطا می‌کنند. در اتحادیه اروپا بر اساس گزارش سازمان جهانی تجارت در گذر زمان حمایت داخلی در قالب جعبه سبز افزایش یافته است، به طوری که در رقم ۹۰۲ میلیارد یورو در سال ۱۹۹۵ به ۲۰۰۴ میلیارد یورو در سال ۲۰۰۳ و ۶۸ میلیارد یورو در سال ۲۰۱۰ رسیده است. در کشورهای دیگر توسعه‌یافته نیز روند افزایشی یارانه جعبه سبز مشاهده می‌شود. در کشور فرانسه یارانه جعبه سبز ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲، ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴، ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶، ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸، ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰، ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۲، ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۴، ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۶، ۲۰۲۶ تا ۲۰۲۸، ۲۰۲۸ تا ۲۰۳۰، ۲۰۳۰ تا ۲۰۳۲، ۲۰۳۲ تا ۲۰۳۴، ۲۰۳۴ تا ۲۰۳۶، ۲۰۳۶ تا ۲۰۳۸، ۲۰۳۸ تا ۲۰۴۰، ۲۰۴۰ تا ۲۰۴۲، ۲۰۴۲ تا ۲۰۴۴، ۲۰۴۴ تا ۲۰۴۶، ۲۰۴۶ تا ۲۰۴۸، ۲۰۴۸ تا ۲۰۵۰، ۲۰۵۰ تا ۲۰۵۲، ۲۰۵۲ تا ۲۰۵۴، ۲۰۵۴ تا ۲۰۵۶، ۲۰۵۶ تا ۲۰۵۸، ۲۰۵۸ تا ۲۰۶۰، ۲۰۶۰ تا ۲۰۶۲، ۲۰۶۲ تا ۲۰۶۴، ۲۰۶۴ تا ۲۰۶۶، ۲۰۶۶ تا ۲۰۶۸، ۲۰۶۸ تا ۲۰۷۰، ۲۰۷۰ تا ۲۰۷۲، ۲۰۷۲ تا ۲۰۷۴، ۲۰۷۴ تا ۲۰۷۶، ۲۰۷۶ تا ۲۰۷۸، ۲۰۷۸ تا ۲۰۸۰، ۲۰۸۰ تا ۲۰۸۲، ۲۰۸۲ تا ۲۰۸۴، ۲۰۸۴ تا ۲۰۸۶، ۲۰۸۶ تا ۲۰۸۸، ۲۰۸۸ تا ۲۰۹۰، ۲۰۹۰ تا ۲۰۹۲، ۲۰۹۲ تا ۲۰۹۴، ۲۰۹۴ تا ۲۰۹۶، ۲۰۹۶ تا ۲۰۹۸، ۲۰۹۸ تا ۲۱۰۰، ۲۱۰۰ تا ۲۱۰۲، ۲۱۰۲ تا ۲۱۰۴، ۲۱۰۴ تا ۲۱۰۶، ۲۱۰۶ تا ۲۱۰۸، ۲۱۰۸ تا ۲۱۱۰، ۲۱۱۰ تا ۲۱۱۲، ۲۱۱۲ تا ۲۱۱۴، ۲۱۱۴ تا ۲۱۱۶، ۲۱۱۶ تا ۲۱۱۸، ۲۱۱۸ تا ۲۱۲۰، ۲۱۲۰ تا ۲۱۲۲، ۲۱۲۲ تا ۲۱۲۴، ۲۱۲۴ تا ۲۱۲۶، ۲۱۲۶ تا ۲۱۲۸، ۲۱۲۸ تا ۲۱۳۰، ۲۱۳۰ تا ۲۱۳۲، ۲۱۳۲ تا ۲۱۳۴، ۲۱۳۴ تا ۲۱۳۶، ۲۱۳۶ تا ۲۱۳۸، ۲۱۳۸ تا ۲۱۴۰، ۲۱۴۰ تا ۲۱۴۲، ۲۱۴۲ تا ۲۱۴۴، ۲۱۴۴ تا ۲۱۴۶، ۲۱۴۶ تا ۲۱۴۸، ۲۱۴۸ تا ۲۱۵۰، ۲۱۵۰ تا ۲۱۵۲، ۲۱۵۲ تا ۲۱۵۴، ۲۱۵۴ تا ۲۱۵۶، ۲۱۵۶ تا ۲۱۵۸، ۲۱۵۸ تا ۲۱۶۰، ۲۱۶۰ تا ۲۱۶۲، ۲۱۶۲ تا ۲۱۶۴، ۲۱۶۴ تا ۲۱۶۶، ۲۱۶۶ تا ۲۱۶۸، ۲۱۶۸ تا ۲۱۷۰، ۲۱۷۰ تا ۲۱۷۲، ۲۱۷۲ تا ۲۱۷۴، ۲۱۷۴ تا ۲۱۷۶، ۲۱۷۶ تا ۲۱۷۸، ۲۱۷۸ تا ۲۱۸۰، ۲۱۸۰ تا ۲۱۸۲، ۲۱۸۲ تا ۲۱۸۴، ۲۱۸۴ تا ۲۱۸۶، ۲۱۸۶ تا ۲۱۸۸، ۲۱۸۸ تا ۲۱۹۰، ۲۱۹۰ تا ۲۱۹۲، ۲۱۹۲ تا ۲۱۹۴، ۲۱۹۴ تا ۲۱۹۶، ۲۱۹۶ تا ۲۱۹۸، ۲۱۹۸ تا ۲۲۰۰، ۲۲۰۰ تا ۲۲۰۲، ۲۲۰۲ تا ۲۲۰۴، ۲۲۰۴ تا ۲۲۰۶، ۲۲۰۶ تا ۲۲۰۸، ۲۲۰۸ تا ۲۲۱۰، ۲۲۱۰ تا ۲۲۱۲، ۲۲۱۲ تا ۲۲۱۴، ۲۲۱۴ تا ۲۲۱۶، ۲۲۱۶ تا ۲۲۱۸، ۲۲۱۸ تا ۲۲۲۰، ۲۲۲۰ تا ۲۲۲۲، ۲۲۲۲ تا ۲۲۲۴، ۲۲۲۴ تا ۲۲۲۶، ۲۲۲۶ تا ۲۲۲۸، ۲۲۲۸ تا ۲۲۳۰، ۲۲۳۰ تا ۲۲۳۲، ۲۲۳۲ تا ۲۲۳۴، ۲۲۳۴ تا ۲۲۳۶، ۲۲۳۶ تا ۲۲۳۸، ۲۲۳۸ تا ۲۲۴۰، ۲۲۴۰ تا ۲۲۴۲، ۲۲۴۲ تا ۲۲۴۴، ۲۲۴۴ تا ۲۲۴۶، ۲۲۴۶ تا ۲۲۴۸، ۲۲۴۸ تا ۲۲۵۰، ۲۲۵۰ تا ۲۲۵۲، ۲۲۵۲ تا ۲۲۵۴، ۲۲۵۴ تا ۲۲۵۶، ۲۲۵۶ تا ۲۲۵۸، ۲۲۵۸ تا ۲۲۶۰، ۲۲۶۰ تا ۲۲۶۲، ۲۲۶۲ تا ۲۲۶۴، ۲۲۶۴ تا ۲۲۶۶، ۲۲۶۶ تا ۲۲۶۸، ۲۲۶۸ تا ۲۲۷۰، ۲۲۷۰ تا ۲۲۷۲، ۲۲۷۲ تا ۲۲۷۴، ۲۲۷۴ تا ۲۲۷۶، ۲۲۷۶ تا ۲۲۷۸، ۲۲۷۸ تا ۲۲۸۰، ۲۲۸۰ تا ۲۲۸۲، ۲۲۸۲ تا ۲۲۸۴، ۲۲۸۴ تا ۲۲۸۶، ۲۲۸۶ تا ۲۲۸۸، ۲۲۸۸ تا ۲۲۹۰، ۲۲۹۰ تا ۲۲۹۲، ۲۲۹۲ تا ۲۲۹۴، ۲۲۹۴ تا ۲۲۹۶، ۲۲۹۶ تا ۲۲۹۸، ۲۲۹۸ تا ۲۳۰۰، ۲۳۰۰ تا ۲۳۰۲، ۲۳۰۲ تا ۲۳۰۴، ۲۳۰۴ تا ۲۳۰۶، ۲۳۰۶ تا ۲۳۰۸، ۲۳۰۸ تا ۲۳۱۰، ۲۳۱۰ تا ۲۳۱۲، ۲۳۱۲ تا ۲۳۱۴، ۲۳۱۴ تا ۲۳۱۶، ۲۳۱۶ تا ۲۳۱۸، ۲۳۱۸ تا ۲۳۲۰، ۲۳۲۰ تا ۲۳۲۲، ۲۳۲۲ تا ۲۳۲۴، ۲۳۲۴ تا ۲۳۲۶، ۲۳۲۶ تا ۲۳۲۸، ۲۳۲۸ تا ۲۳۳۰، ۲۳۳۰ تا ۲۳۳۲، ۲۳۳۲ تا ۲۳۳۴، ۲۳۳۴ تا ۲۳۳۶، ۲۳۳۶ تا ۲۳۳۸، ۲۳۳۸ تا ۲۳۴۰، ۲۳۴۰ تا ۲۳۴۲، ۲۳۴۲ تا ۲۳۴۴، ۲۳۴۴ تا ۲۳۴۶، ۲۳۴۶ تا ۲۳۴۸، ۲۳۴۸ تا ۲۳۵۰، ۲۳۵۰ تا ۲۳۵۲، ۲۳۵۲ تا ۲۳۵۴، ۲۳۵۴ تا ۲۳۵۶، ۲۳۵۶ تا ۲۳۵۸، ۲۳۵۸ تا ۲۳۶۰، ۲۳۶۰ تا ۲۳۶۲، ۲۳۶۲ تا ۲۳۶۴، ۲۳۶۴ تا ۲۳۶۶، ۲۳۶۶ تا ۲۳۶۸، ۲۳۶۸ تا ۲۳۷۰، ۲۳۷۰ تا ۲۳۷۲، ۲۳۷۲ تا ۲۳۷۴، ۲۳۷۴ تا ۲۳۷۶، ۲۳۷۶ تا ۲۳۷۸، ۲۳۷۸ تا ۲۳۸۰، ۲۳۸۰ تا ۲۳۸۲، ۲۳۸۲ تا ۲۳۸۴، ۲۳۸۴ تا ۲۳۸۶، ۲۳۸۶ تا ۲۳۸۸، ۲۳۸۸ تا ۲۳۹۰، ۲۳۹۰ تا ۲۳۹۲، ۲۳۹۲ تا ۲۳۹۴، ۲۳۹۴ تا ۲۳۹۶، ۲۳۹۶ تا ۲۳۹۸، ۲۳۹۸ تا ۲۴۰۰، ۲۴۰۰ تا ۲۴۰۲، ۲۴۰۲ تا ۲۴۰۴، ۲۴۰۴ تا ۲۴۰۶، ۲۴۰۶ تا ۲۴۰۸، ۲۴۰۸ تا ۲۴۱۰، ۲۴۱۰ تا ۲۴۱۲، ۲۴۱۲ تا ۲۴۱۴، ۲۴۱۴ تا ۲۴۱۶، ۲۴۱۶ تا ۲۴۱۸، ۲۴۱۸ تا ۲۴۲۰، ۲۴۲۰ تا ۲۴۲۲، ۲۴۲۲ تا ۲۴